

JEURGENS FÖRDRÖJDA 60 ÅRSFEST I GRÄNNA 2012

Mina damer och herrar, kära värdfamilj...

Pro primus - då jag glömt min frack hemma må jag stå här i all min tarvlighet och simplicitet. Icke för ty...

Min förkärlek till det talade ordet är välkänd och vittomsjungen. Därför vill jag nu...här...ikväll...hmmm....göra mig själv till tolk för familjen och vittna om den vänskap...

till skillnad från vääänskap, som varken jag eller Jeurgen kan beskyllas för....

ja, låt mig komma tillbaka till vår vänskap, som leder oss tillbaka faktiskt ett knappt halvsekel, dvs. ett knappt halvdussin decennier.

Denna vänskap har odlats alltsedan den mörka aftonen på en enslig gata i en förort till metropolen Huskvarna och fört oss genom prövningar, övningarja, t.o.m. dylika tal.

Genom ylande stormar då vinden bitit hårt från nord-nordväst,
genom vänliga solstrålar mot en varm klippa i vårt västligaste, yttersta havsband,
genom utforskande, talrika besök i östligt liggande, medeltida kyrkorum,

ja, också genom sydligt situerade breddgrader där en och annan skaldjursplattå har avnjutits. Hela franska nationen festade samtidigt med oss.

Icke för ty har denna vänskap stått oss bi, odlats och burit frukt och avkomma. På tal om avkomman, kanske inte vår vänskap är orsaken till den - i ordets rätta bemärkelse - men jag skulle vilja påstå - indirekt. Redan i begynnelsen har vi närt vår absoluta kärlek till familjen, i dess olika skeden. Genom talrika, glada, högljudda familjeträffar har vi följt varandras utveckling i smått och i stort, i vått som i torrt. Vid det här laget kan vi räkna in - från de fyra vi var från början - ett 25-tal medlemmar i kretsen. Inte dåligt spottat...

Det har också redan i unga år funnits en stor gemenskap i både materiella som andliga spörsmål. Vi har följt varandras göranden och havanden så till den milda grad att vi nu står där - till och med med samma bilmärke.

En god talare vet att ett bra tal, ja, ett utmärkt tal skall vara kort och koncist men jag vill ändå till sist få utbrista i en hyllning till Jeurgen, en man som ibland liknas vid och tas miste på, nämligen vår förre statsminister, vår landsfader, allas vår Göran. Icke att förväxlas med undertecknad, en simpel skrapare,

Jeurgen, en man i sina bästa år, en upphöjd befattning, ja, åtminstone i form av denna upphöjda placering ovan Grännas nedre regioner, Vätterns blänkande vattenyta, Visingsös glittrande ljus och solnedgångar i väster.

En man att skåda, en man att lika, en man i tiden, en man i världen, en man att lyssna till, en man att samspråka med.

Men inte bara det utan framför allt en

sann vän.

och faktiskt värd ett fyrfaldigt leve: